

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piata mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Jol's si Dumineca.

Pretulul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anulul **XLI**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:

una serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
a pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșeu. — Manuscrise nu se
retransmitu.

Nr. 12.

Duminica 12/24 Februarie

1878.

Diplomati'a russesca.

Brasovu, in 23 Februarie 1878.

Evenimentele se imbuldiesc unele pe altele. Din chaosulu ce ni-lu ofera la prim'a privire cestiuanea cea mare orientala potemu se distingemu cu claritate numai un'a, ca adeca diplomati'a russesca castiga totu mai multu terenu si predominia situatiunea intr'unu modu neasteptatu. Declaratiunea lui Bismarck, care culmineaza in asigurarea, ca Germania nu va jertfi vechi'a si probat'a amicitia cu Russi'a, spre a face servitii de complesantia vreunei alte poteri amice in cestiuni, la cari germanii nu au nici unu interesu directu, este, oricum a-i lua'o, o mare satisfactiune data diplomatiei russe tocmai in momentulu, candu Anglia'si da tōte silintiele de a impededea deplin'a realisare a planurilor lui Gorciacoff, candu Austro-Ungaria, desi un'a din cele trei imperatii nordice ce se dice a fi aliate, protesteza pe facia contra unor stipulatiuni, cari, cumu asigurara ambii ministri - presiedinti in parlamentele din Vien'a si Budapest'a, sunt de natura a schimbá relatiunile de potere ale statelor dela confinile imperiului.

Diplomati'a russesca a mai reportatu in se mai intr'unu timpu unu succesu de-o mare importantia pentru constelatiunea viitora a politicei europene. Ea a reusitu adeca a inchiaia cu Anglia o transactiune, prin care se delatura dintr'odata, celu puçinu pentru unu timpu óre-care, pericolul unui conflict anglo-russescu. Desi Russi'a nu prea avea cauza a se teme de acestu conflictu, trebuie se-i fia totusi binevenita ori-ce intielegere paciuita cu Anglia. Din actele diplomatice aflam, ca imperatul Aleandru pune mare pondu pe o relatiune amicabila cu Anglia. Inca tatalu seu Nicolae I promisese Angliei insul'a Cret'a si Egipetulu, numai se'lui lase in pace, se nu-i incurce planurile. Si anglesulu oricum este unu bunu amicu, ca-ci are buzunarele p'ine, are si ruble de aur si sovereigns, cari nu cresc prin padurile Siberiei.

Guvernulu russescu 'si-a si datu forte mare silintia de a cruti' interesele Angliei astfelui, incat u se poate afirmá, ca facia cu Austro-Ungaria nu a avutu nici pe jumetate atat'a atentiu. Transactiunea de facia este numai o continuatiune a metodei acestei de crutiare observata in reportul cu Anglia. Russii se obliga a nu ocupá pensul'a Gallipoli, nici partea asiatica a Dardanelor, er' Anglia se obliga din partei a nu desearca trupe pe acestu teritoriu. Eaca resultatul negocierilor intre cele mai mari poteri ale Europei, una continentala si cealalta maritima. Elu este destulu de favorabilu pentru Russi'a. Acést'a si poate continua acuma cu tota liniscea ocupatiunea de predilectiune: imbladirea turcului.

Aspre de totu si apesatórie trebuie se fia conditiunile de pace, ce Russi'a voiesce se le impuna turcului, deca acest'a inca si acuma intardie a le subserie. Pentru casulu inse, candu s'ar' descepta din nou in pepturile musulmanilor vechi'a mandria si ar' refusá se accepte tōte pretensiunile invingétoriului, a ingrigitu marele duce Nicolae, adressandu-se intr'unu ordinu de di astfelui catra resboinicii sei: „Odihnit acuma, si pregaativite a ve reintoce a casa cu gloria; deca inse inimicul are intentiunea a nu subserie pacea, ce-o ceremu noi, atunci fiti parati a ve aruncá din non in lupta spre a-o fini de totu.“ — Turculu simte prea bine ce inséma acést'a, de aceea va trebui se se supuna in fine durei necessitat, sperandu, ca poate marile poteri, dupa ce se voru aduná la més'a verde, voru fi in stare a mai moderá pretensiunile invingétoriului.

Pote! Dér' si turculu trebuie se'si dica astadi, ca slaba, forte slaba este acést'a sperantia. Nu inzedaru facu russii sfortiari estraordinarie spre a ave odata documentulu in mana subscrisu de Sulianulu. Ei voiescu se inchiaie in tota form'a pace

directa cu Turci'a si se mérga apoi cu faptulu complinitu la congressu. Gorciacoff se va intalni acolo cu vechiulu seu sojui Bismarck. Unulu din acesti duoi companioni va presiedé la acea stralucita adunare diplomatica si va ave apoi rar'a ocasiune si missiune de a face pe marile poteri se intieléga, ca duoi adeverati amici nu potu se mérga decat numai mana in mana!

Pap'a Leo XIII.

Asia se va numi uoulu Papa pe care Conclav'a din Vaticann l'a alesu in loculu lui Piu IX. Alegerea seversita in 20 Februarie l. c. a cadiutu pe cardinalulu-camerlengo Pecci si acest'a a adoptat numele de Leo XIII. Nu s'a adeveritu der' temerea, ca Conclav'a va durá multu timpu. Adeveratu ca au fostu multi „papabili“ adeca, candidatii la pontificatu, der' cu tōte aceste unulu dintre ei, Pecci, a fostu in stare se intrunéscu pentru sine acele 41 voturi, cari erau de lipsa spre a fi alesu. Pecci este unulu din cei moderati. Acést'a imprejurare ne arata votulu colegiului cardinalilor dela 20 Febr. intr'o lumina catu se poate mai favorabila. Majoritatea cardinalilor voiesce der' unu omu resolutu der' totodatu moderatu in capulu bisericei catolice. Ei au credutu, ca persóna italiana Pecci va intruni aceste calitati si l'au alesu prin urmare fara amanare. Unu semnu alu timpului si acest'a, si potemu adauge, unu semnu, care indreptatiesce sperantia, ca politic'a papatului se va intorice spre bine.

Eca ce telegraféza unu corespondentu specialu alu lui „Pester Lloyd“ din Rom'a, despre persóna nouului Papa: „Pecci s'a nascutu in 2 Martiu 1810 in Carpinetto. (Itali'a.) Elu a fostu delegatu papalu in mai multe provincii ale statelor papale, elu guvernă cu strictetia, der' impartialu si era tolerantu. Cá nuntiu in Bruxelle (Belgi'a) 'si-a castigatu favorulu intiezeptului rege Leopoldu I intr'unu asemenea gradu, incat u se rogatu in persóna de Pap'a Gregoriu, cá se dé lui Pecci capel'a de cardinalu. Pap'a Gregoriu satisfacu cerelei regelui si Pecci era iubit de elu. Cu atatu mai multu lu urá Antonelli, care vedea intr'ensulu unu rivalu si care se siliea a'lui inegri la Piu IX. Pecci a fostu multu timpu persona ingrata in Vaticanu si Piu 'lu distiuse abia dupa mórtea lui Antonelli prin aceea, ca-i incredintia oficiulu insenatul de Camerlengo. Pecci a studeatu institutiunile politice din tota Europa si este, in catu se poate dice de unu papa, unu omu moderntu. Energicu, mandru si aprópe trufasiu, traiá cá unu ascetu si inca cá Camerlengo era tiranu, candu avea se esecute cevasi, ce elu cunoscu ca este dreptu si ecuitabilu a se face, astfelui incat u marea auctoritate ce si-a castigat'o se poate intielege numai acuma candu, cu tōte cele dise, alegerea cadiu asupra persónei sale.“

Astfelui caracteriséza numitulu corespondentu pe nouu Papa. Se vorbesce, ca Pecci s'ar' fi esprimatu inainte de alegere, ca densulu nu pune pondu pe domnia lumésca a Papei si considera perderea ei de o fericire pentru Papatu. Vomu vedé, incat u nouu Papa va motivá sperantie de felulu acesta. Pentru acuma ajunge, ca nouu Papa Leo XIII a fostu aclamatu de catra cleru si populatiune cu nespusu entusiasmu. Mercuri la 1 si 15 minute p. m. a aparutu cardinalu-diaconulu in Loggia bisericei St. Petru si a anuntiatu alegerea cu urmatoriele cuvinte: „Annuntio vobis gaudium magnum: Habemus papam, eminentissimum ac reverendissimum dominum Joachum Pecci, qui sibi nomen imposuit Leo XIII!“ (Ve anuntiu marea bucuria: Avemu papa pe emin. si rev. dnu Ioachim Pecci, care si-a pusu numele de Leo XIII.)

Nouu Papa s'a arestatu poporului adunatu in biseric'a St. Petru la 4 $\frac{1}{2}$, óre si a fostu primitu cu strigari entuziastice de „Se traiésca Papa! Pap'a in-

cungiuratu de colegiulu cardinalilor a intonatu apoi „Benedicite“ si a datu binecuvantarea intre aclamările multimei. Tōte clopotele bisericelor au anuntiatu alegerea Papei. La 6 óre sera a mai esituita odata Leo XIII. pe balconulu celu mare din afara alu bisericei St. Petru si a binecuvantat poporul, care se imbuldiesc in marea piata, fiacare voindu se véda pe nouu alesu. Strigarile de „Eviv'a“ nu incetara pana tardiu.

Vidinu.

Cetim u in „Dorobantiu“:

In fine garnison'a si cetatea Vidinului se voru predá dilele acestea armatei romane, care le incongiura de atat'a vreme.

Au fostu, ni se spune, au fostu si óre-care tratari cu autoritatatile russe in acésta privintia; ca-ci dinsele dorieau, că celu puçinu unu generalu russe se presiedea la capitularea cetatii. Inse dreptatea causei nostre, solicitudinea, staruintia Domnitorului si a guvernului au isbutit pana in cele din urma.

Vidinulu der' va fi in manele vitezei nostre armate si pe zidurile lui voru falfa stégurile Romaniei, cu fal'a, pe care o aveau in timpulu vitezului Mihai si a marelui Stefanu. Er' dup'aceea, onoreea armelor fiindu pe deplinu satisfacuta, speram, ca guvernul va rechiamá in tiéra ostirile de peste Dunare,

Descoperiri diplomatice in camera anglesa.

Foile din Londonu publica unu siru de depesi diplomatic, tramise guvernului anglesu de catra representantii sei din Turci'a dela inceputulu resbelului incóce si cetite de catra Sir Northcote in siedintiele din urma ale parlamentului anglesu. Din corespondinti'a acést'a diplomatica se vede, ca Russi'a dela inceputulu resbelului a avutu intențiunea expresa a relua Basarabi'a, care a fostu redata romanilor in urm'a tractatului dela Parisu, mai departe se vede, ca cu tōte declaratiunile anterioare ale Tiarului, ca Russi'a nu voiesce cuceriri, ca nu va amenintá nicidcumu interesele altor state, apetitulu russescu a crescutu in proportiune cu succesele reportate pe campulu de lupta, astfelui, incat u basele pacii de astazi au trecutu cu multu peste pretensiunile, ce le facea diplomati'a russa la inceputulu resbelului.

Intre multele acte memorate este remarcabilu unu memorandu alu colonelului Wellesley, fostu atasiatul militaru alu Angliei la cuartirul generalu russescu din Bulgari'a si datatu dela Biel'a, 29 Iuliu 1877. Acestu memorandu l'a compusu numitulu colonelu din urmatoriul incidentu: Luandu-si concediu dela imperatulu Russiei la Biel'a (Bulgari'a), unde se afia cuartirul generalu, imperatulu i-a facutu óre-cari observatiuni, relativu la situatiunea politica de facia. Dupa intrevaderea acést'a colonelului Wellesley a facutu unu memorandu scurtu, dupa observatiunile Maj. Sale, pe care l'a supusu apoi lordului Derby in Londonu cu observarea, ca l'a cetit u imperatulu Russiei inainte de plecare a sa, si Maj. S'a s'a informatu, ca este corectu si i-a cerutu inca cá se-i lase o copia de pe densulu. Eca punctele principale ale acestui memorandu. Wellesley scrie:

„La o intrevadere, ce am avutu inaintea plecarei mele, Maj. S'a a binevoit u a'mi face urmatoriele observatiuni, autorisandu-me ale comunicá guvernului meu. Maj. S'a 'mi-a repetat, ceea-ce disese lordului Loftus la Livadi'a, si mie insumi la Zimnicea, adeca: „Obiectul resbelului de facia a fostu numai imbunatatirea conditiunilor populatiunilor chrestine din Turci'a. Maj. S'a n'are vreo idea de aneciune, a fara poate de aceea a teritoriului predutu de Russi'a in 1856 si poate a unei parti óre-care din Asia mica. Imperatulu nu va ocupá Constantinopolea cu scopu

de a satisface onorei militare, ci numai deca mersulu evenimentelor va pretinde unu asemenea pasu. Europa va fi invitata la o conferinta pentru inchiderea definitiva a conditiunilor de pace. Imperatul nu doresce si nu intenționează nici decum a amenință interesele Angliei, fia relativ la Constantinopol, la Egiptu, la canalul de Suez, său la Indi'a. Maj. S'a m'a asiguratu, ca intreită alianta s'a formatu numai pentru pastrarea pacii si foră nici o idea de a ofensă său a procede agresiv contra Angliei, cu care tiéra Maj. S'a a dorit totdeauna se remana in cele mai bune relatiuni de amicitia. O ocupatiune temporaria a Bulgariei va fi necesara. Maj. S'a niciodata nu a nutrit intenții ostile contra Angliei si nu doresce de a intră in conflict cu ea, inse celu ce cauta certă cu luminarea, se poate lesne ofensă de ori-ce lucru. Imperatul se teme, ca politică de față a Angliei tindă numai a incuragiă pe turci si a prelungi resbelul, si crede, ca deca Anglia ar' influență asupra Turciei in favorul pacii, resbelul ar' potea lua unu finit mai grabnicu."

In 18 Februarie s'a mai ceteiu in parlamentul din Londra cateva corespondintie diplomatice din luniile Iunie si Iulie 1877, din cari resulta ca guvernul rusescu a impartasit guvernului anglesu punctele de capetenia ale conditiunilor de pace pentru casulu, candu Turci'a se ar' fi supusu inainte de ce russii ar' fi trecutu peste Balcani. Pe tempulu acela a propusu Russi'a că Balcanii se fia frontiera statului bulgari ce se va inainta; Russi'a cerea atunci retrocessiunea Basarabiei mai departe pretindea Batumulu in Asia mica si Austro-Ungariei ei ofera spocompensare Bosni'a si Herzegovin'a. Guvernul rusescu impartasindu aceste conditiuni guvernului anglesu, a voit u se-i dovedesca acestuia in mod eratua a sa si se se asigure de neutralitatea Angliei pe care punea mare pondu. Cevasi mai tardi inse, in 14 Iunie, a declaratu principale Gorciacoff, ca dupa cercetarile facute este cu neputinta a se desparti Bulgaria in doue prin Balcani, Bulgaria trebuie se remana o singura provincie. La aceste i-a respunsu lord Derby dicendu ca nu crede, ca Turci'a va primi conditiunile d'antai cu atatu mai puținu inse pe cele din urma. O alta depesia a ambasadorului Layard dovedesce, ca ar' fi periculosu a impartasi conditiunile Russiei inaltei Pôrte, deoarece o asemenea impartasire din partea Angliei ar' provocă o rescolare desperata a musulmanilor, inimiciti a intre Turci'a si Anglia si masacrarea chrestinilor.

De acătă natura sunt descoperirile diplomatice facute in parlamentul anglesu. Ele ne spunu, ca Russi'a a mersu in resbelu cu ide'a se reie Basarabi'a, a careia retrocessiune este considerata din partea guvernului rusescu că o "conditio sine qua non" a pacii. Tendintă Russiei nu potea se surprinda pe nimeni atunci, cu atatu mai puținu pe flegmaticii anglesi. Din Iunie si Iulie inse pana astazi s'a intemplat multe. Romani'a a intrat in resbelu, chiamata in ajutoriu de Russi'a intr'unu momentu de supremu pericolu. Vitejiei romane ei succese a delatură unu desastru infricosiatu, de care erau amenintate ostirile Tiarului. Russi'a are in urmă acătă unu angajamentu moralu față de lumea întrăga de a nu lovi in față pe acea tiéra, care a scapat'o din grave pericole, facându-i servitile cele mai mari. Ceea-ce d'er' inca iu Iunie parea a se intielege de sine, astazi, in Februarie 1878, este multu mai greu de esecutatu. Abstрагându dela interesele Europei de a nu lasă gurile Dunarei in poterea russului, este astazi votul unanu al romanilor, care se contrapune vechiului planu al Russiei de a relua Basarabi'a si-o pune in alternativă, că său se-si tienă promisiunea data, său se intrebuinteze forța brutală contra aliatilor sei si se-si atraga prin acătă despretilu lumii civilisate. Caracteristic este si remane inse, ca guvernul rusescu inca inainte de a trece Dunarea, se gandea la o acquisitiune, prin care trebuiā se calce in piciore promisiunea solemnă, ce a dat'o in conventiunea dela 4/16 Aprilie guvernului romanu, de a apără integritatea actuala a Romaniei.

Din camer'a ungurăscă.

Budapest'a, 19 Februarie.

Diua de astazi avea se decida asupra pactului dualisticu, asupra sôrtei ministeriului Tisza. Cu mare incordare s'a asteptau rezultatul votarei la finalul desbaterei generale asupra proiectului legei de vama. Dela primirea său neprimirea acestui proiect de baza a desbaterei speciale depindea de astadata existentă ministeriului Tisza. Ceea-ce s'a

prevedeau, s'a si intemplat. "Közvélémeny" a avutu dreptu: Croati si sasii au scapatu pe Tisza, votandu partea cea mai mare pentru legea de vama. Rezultatul a fostu acesta: Cu totulu sunt 443 deputati verificati; presiedintele nu a votat; cu "dă" au votat 219 si cu "nu" 183 deputati, er' 40 au fostu absenti; proiectele de lege au fostu primite prin urmare cu-o majoritate de 36 voturi de baza a desbaterei speciale.

Va se dica, Tisza Kálmán a invinsu cu-o majoritate de 36 voturi. Votarea a fostu nominala, se scie d'er' apriatu, cine a votat pentru si cine contra. Astfelii am numeratu 20 croati si 8 sasii, cari au votat pentru proiectul legei de vama; cu totulu d'er' 28. Dece vomu adaugă la acestei 28 pe toti acei deputati "nationali" romani, serbi si slavaci, cari că intotdeauna asia si acuma si-au implinitu a loru chiamare, votandu cu guvernului, avemu indata sum'a de 36 complectata. Nu este d'er' o rea gluma, este gól'a realitate, care ne arata, ca de astădata numai votulu reprezentantilor diferitelor nationalitati a scapatu pe Tisza Kálmán, pe acel Tisza, care amenintă odiniora cu sdobire pe toate poporele nemaghiare, care mai cutedau a fi nemultumite său a avechiu dorintie proprie! Dá, deputati tramisi din sinulu acestoru popore nu au avutu alta afacere mai grabnica si importanta, decat a dă sprințul loru unui ministeriu, care se afla in doga de morte, a-i mai lungi vieti, care foră de aceea ei este destulu de grea si amarita. Unde a remasu oposiția natională, ide'a cea mare de o comună conlucrare si procedere in interesulu egalei indrepătatiri, candu deputatii "nationali" din camer'a pestana au devenit stâlpii cei mai fideli, pe care se se păta radimă ori-ce guvern, fia catu de sdrunçinat in positiunea s'a?

D'er' nu voimur se simu nedrepti față cu impregiurările cu totulu estraordinarie din patria nostra. Nu sa facutu ore in tierile acestei constantu proverbiu: „Că la noi la nimenea“? Interessele poporelor nemaghiare sunt varie si multiple, nu se potu d'er' impacă unele cu altele lesne, cine ar' fi credutu inse ca ele se voru alia, se voru uni numai intr'o actiune negativa, numai candu e vorba de a sprințini poterea din partea careia intempina o necontenta amenintare si violare? D'er' se lasam se vorbește faptele, se vedem cumu splica croatul Ioanu Tomboi atitudinea deputatilor croati. Voindu a aperă pe croati contra insinuatiunei lui Németh, ca ei ar' fi in tielesi in secretu cu guvernul si ca 'si-ar' fi vendutu pentru unu pactum conventum voturile si convictiunea lui Tisza, dise intre altele:

"Deputatii croati nu au venit u aci in adunare in urmă vreunui ordinu său invitatiuni a ministrului. Numai datoria loru patriotică i-a adusu aci, că se-si dă espressiune convictiunei, deca nu prin cuventari lungi, prin votulu loru. Noi, deputatii croati nu scim nimicu de unu pactum conventum. D'er' esiste unu pactum conventum si acesta este articululu de lege XXX. din 1868. (Pactul Croatiei cu Ungaria.) Ceea ce astăptă croatii dela guvernul comun este, că in sensulu acestui pactu, care asigura autonomia Croatiei, se ocrotesc si se sprințesc interesele politice si materiale ale acestei tieri. Acei deputati croati, cari voru votă pentru legea de vama, voru face acătă din trei motive. Antau, din punctu de vedere specificu croat. Croati sunt pentru vamă comuna, nu voru unu teritoriu separatu de vama, ca-ci acesta ar' fi stricatosu pentru Croati'a. Alu duoilea motivu e convinctiunea ce-o are, ca nu se va gasi unu guvern, care se facă o lege mai bună, si elu nu doresce provisoriul. In fine, deputatii croati, cari acceptă proiectele de lege, o facu acătă din consideratiuni mai inalte de statu, nu inse, spre a votă incredere guvernului, care niciodata nu a arestatu bunavointia față de interesele Croatiei. Cestiunea sustinerii său a returnarii guvernului o lasam bucurosu in grija deputatilor maghiari; deputatii croati nici nu se voru bucură de un'a, nici nu voru plange pe cealalta. In diferentismulu, ce-lu arata croatii in privită acătă, 'si are causă in faptulu, ca dela ministeriului Szlávy incocă fiacare regim este cu cugetu reu față de croati, si ca se temu, ca dupa cabinetul Tisza ar' potă veni inca unul si mai reu. In fine declară, ca va primi proiectul legei de vama de baza pentru desbaterea specială." (Aplause in centru.)

Multu, fără multu ne spuse croatul Tombor prin declaratiunea de susu si totu nu aflaramu dela elu nimicu nou. Vechiul pecatu alu poporelor austro-ungare a fostu de a calari intotdeauna numai pe interesele loru particulari. Croati si au

pactul loru si pe acestu betiu calarescu inainte, foră a-si mai bate capulu de interesele generale ale monarhiei si ale poporelor ei. Sasii calarescu si calarescu inca pe drepturile loru particulare, pe remasitile vechilor privilegie ale fundului regiu si uitara cu totulu de drepturile tierei, de autonomia Transilvaniei, care era fundamentalu autonomiei fundului regiu. D'er' se mai vorbim si de romani, serbi, slavaci spre a avea chaosulu completu? O mana de deputati romani din Ungaria pere intre cei 443 reprezentanti ai camerei din Budapest'a. Remanendu singuri, toate silintele loru ar' fi d'er' zadarnice. Pote, ca si asemeni consideratiuni i-a adusu acolo, incat se-si pierde totu sensul pentru o solidaritate si o luptă demna nationala. Clubul loru, care a mai vegetat in anii trecuti, acum nu mai esiste. "Scopae dissolutae", éca icóna ce ni-o oferă acesti reprezentanti si poporului romanu din Ungaria. Cei mai multi dintre ei votara cu regimul.

Astfelii vedem, cumu tramisii diferitelor popore din diferite motive mergându pe diferite carari, totu au convenit in unul si același gandu, s'a impreunat in un'a si aceea-si actiune, a carei rezultat maretu a fostu: Scaparea ministeriului Tisza. Cine scie, ce urmară va mai avea votul dela 19 Februarie 1878?

„Despre crescerea natională.“

Credem, ca nu potem onora mai bine memoria fericitului directore alu gimnasiului roman din Brasov Dr. Ioanu Mesiota, decat reproducendu aci o tema, ce a lucrat-o densulu in anul 1873. Această tema amu aflat-o tiesuta intr-un discursu ocazionalu tenu tu in Sept. 1873 la serbatorea st. Sofie, patronei scolelor romane din Brasov si publicat in programulu gimnasiului din anul trecutu. Credem, a face totodata unu servitul binevenit cetitorilor nostri, scotindu acătă tema că pe o pietă scumpă de sub cîja, care o acopere si lasandu-o se lucie in adeverată ei valoare:

Cestiunea crescerei nationale este o cestiune de a fi său a nu fi. Ajunge scurtă acătă definitiune ce i-a dat'o in introducere insusi autorulu, spre a areată marea ei importanță pentru noi romani. Suntem datori noști a ne ocupă de cestiunea acătă vitală cu tot'adinsulu. Pentru acumă vomu lasă se urmeze tratatulu neuitatului directore Mesiota in doue trei urmari, recomandandu deosebitei atenționi a cetitorilor nostri:

I. Luandu-mi "Crescerea natională" de tema a cursului meu de astazi, am purcesu din acea firma convictiune, ca pertractarea acestei teme si respective chiarificarea noastră asupră intrebarei, ca cumu trebuie se facă crescerea natională, este astazi mai multu că ori si candu imperativa, este o cestiune esențială de a fi său a nu fi.

Déca aruncam o privire asupră starei sociale si politice a romanilor din toate tierile locuite de ei, ni se infacișidă unele aparitii, care nu sunt imbucurătoare. Si totusi acătă ieona trebuie se o privim de aproape, ca este datoria imperativa a facarui omu cugetatoriu, că precum stimedia si apretidă cu entuziasmu calitatile cele bune si virtutile ce le posede națiunea, de care apartinem, asiă trebuie se caute si se reveledie cu curagiu si abnegare ranele, de care suferă națiunea s'a si afandu-le si indice, că unu medicu исcusit, midiulcole de vindecare.

In catu pentru vieti a sociala, intielegu vieti a sociala a tuturor romanilor, in Bucuresci că si in Pest'a, in Brasov că si in Cernauti, trebuie se constatam, ca in acătă pe lengă multe bune, care le-amu imprumutat dela națiunile, cu care amu venit in atingere, s'a stăcăratu si unele elemente straine periculoase flintei noastre naționale. Dintre acestea nu voi atinge altele, decat acea mania, de a ne folosi in curcurile mai alese in conversatiune de limbi straine, aci de cea germană, dincolo de cea francesă si în in alta parte de cea maghiara. Acestu obiceiu reu si in urmarile sale stricatiile immediate si mediate; imediate, ca-ci se infacișidă limbă materna si se infestridă asia, incat bucureșeanul ride de ungureanu, candu 'lu aud vorbindu romanesc si viceversă, si mediate, ca-ci dela cei mari invetă copii a despreti limbă maicei loru. Bă, la noi a ajunsu lucrul acolo, ca parintii, cari voru se da filorul loru o crescere mai distinsă! ingrijescu a invetă pe acesti mai antai o limbă său doue straine, pana ce acestă nu sciu se exprime nici numele de parinte in limbi loru propria. Atari parinti intielegi resonidă asia: limbă străina se o invetă, ca-ci a să propria o pote invetă si mai tardiu; foră a cugetă, ca mintea se desvoltă deodata si vorberea si ca nu usioru pote se-si intipărășca copilul dom espressionsi pentru un'a si aceiasi cugetare. Pe atari omii i-a-si indreptă se-si ie unu exemplu dela națiunile culte, să că se nu mărgă de departe dela maghiari.

Éra cea ce privesc starea noastră politica, acătă destul de critica; aci amenintati cu desnationalizare, di-

lo pusi in totu momentulu in positiune de a periclită politica independentă. Scurtu, positiunea de astăzi mai pericolosă, că mai înainte, candu atențiunea lumii europene nu era atentată asupră noastră Pe candu intre anii 1840-55 barbatii nostri literati se luptau pentru că se ne pastram fîntă noastră națională, generațiunile viitorie trebuie să fie înarmate cu totu aparatul scientific, cu tota limitarea caracterului naționalu, pentru că se deosebie de națione ori ce pericol.

Indicarea acestor motive, speru, ca rectifica de ajunsu temă, ce ne ocupă astăzi „Despre crescerea națională.“ Trecând la această temă, se cautam mai multă definitiunea motiunelui „crescere“. Crescere sau educare, în oportunitate cu dezvoltarea naturală, este înriurirea conștiinței a omilor culti și majoreni, înriurire cu scopul de a aduce pe acestia acolo, că se se desvoltează ei însuși mai departe și să ajungă destinația loră individuală și națională. Séu, după cumu dice filosoful I. I. Rousseau, educație este totu ce contribue, că copilul neverstnicu se devine o ființă liberă și independentă. După această definiție, care este recunoscută de toti filosofii! copilul devine aseara, ce face din elu educație sau înriurirea omilor din pregiurul seu, era influențarea acăstă asupră spiritului și animii copilului începe de buna săma deodata cu viața acestuia. De aseara nu începe îndoiela, ca de către crescerea națională și copilul va deveni naționalist, era de către crescerea strânsă și copilul se va instrui de natura sa. De aseara nu nașterea face pe copilul român, ci crescerea.

(Va urmă.)

Atheneul Român.

Discursul de deschidere a conferințelor publice pe 1878, pronuntat de d. C. Esarcu în sâra de 8 Ianuarie.

I. — D. C. Esarcu începe discursul său susținându-ideia, că inspirațiunile cele înalte, ideile cele mari și folositoare apară în junetia, în dimineața vieției, atunci candu pasiunile cele relevă nu au întunecat înca inteligență, candu preocupările vulgare ale existenției nu au impus închecatorii aspirațiunilor sublime ale animii; atunci nu idealul de Frumosu și de Adeveru, o tinctă înaltă apare înaintea fiecarui. Gloriosu, demnă și virilă acela, care nu o parasește nici odată din vedere în restul vieției sale. Meschinu, mediacru, pusitanu, acela care o abandona. O mare viață, a disu unu celebru scriitoriu, este o mare idee concepută în junetia și severitatea în epoca maturității.

Acăstă idee d. Esarcu o aplică și națiunilor. Candu naționa romana, după mai multă de un secol de intunecare și, putem să spună, de moarte morală și politică, a cătăru se se regăsește pe ea însăși și se începe o nouă viață, ei bine! în dimineața acestei vieți ea a avut un ideal o înaltă inspirație: Regenerarea să intelectuală și morală prin cultură limbii, literatură, artei, științei, prin instrucție și educație.

D. Esarcu amintescă aci epoca Lazarilor, Vacarescilor, Campinenilor, Heliadilor și adaugă că ideia cătăru care îndreptățește și națiunile, în dimineața vieției lor se îndreptățește prin instict, studiul aprofundat al filosofiei istoriei ne-o arată că singura, care conduce statele la adeveratul progres, la adeveratul civilizație, la adeveratul gloria.

Este într'adeveru o lege fundamentală, pe care filosofia istoriei a stabilit-o și o stabilise din ce în ce mai lamurită și care se poate formula în modul următor: „Există unu raport constant între starea mintală, între starea intelectuală și morală a națiunilor și starea loră socială și politică care, inevitabil, se modelă după cea dințănu.“ Si de către o națion, în sfără politica, se întorce și se invertesc în cerculu vitiosu alu acelerării retacării, descuragiării, demoralizării și nenocării, acăstă provine din cauza stării sale mintale care conține germeii tuturor acestor relații și după care, inevitabil, se modelă starea să socială și politică.

Acăstă este cauza, adaugă d. Esarcu, pentru care vedem pe sermanele popore trecând prin statea durerose alternative, facându-ne încrezătoare revoluții, restituindu-astăzi ceea-ce au edificat eri, iudeanu ceea-ce au adorat, adorându ceea-ce au arsu, astfel, încă nu simtimu adesea petrunșii de o întristare amara, si ne întrebăm, de către progresul este unu cuvânt zadarnicu creatu, că se ne abuseze, și de către națiunile sunt neîncetătoare condamnate a vedea fugindu dinaintea buzelorlor apă destinate a potoli setea de ameliorații și de justiție de cări se simtu consumate, și de către aspirația loră nu sunt decat o nebunie generoasă ce trebuie să admirăm și să plangem!

D. Esarcu arată, că Atheneul a fostu neînstatu petrunșu de aceste adeveruri, și ele sunt

cari au presidat la creația lui. Elu a căutat să reie ideea fecunda și inspirația înaltă a naționalei noastre, în primele momente ale deșteptării sale, și acăstă idee, acăstă inspirație elu voioasă se-o face populară, să respondă în totă clasele societății, să facă se patrundă în totă spiritele, se între în totă convicția. — Aci d. Esarcu se adresă cătăru omului nostru politică, aceia mai cu săma, cari au o acțiune asupră spiritului publicu și le chiamă atenția asupră următorului faptu:

Statul român intră într-o nouă fază de existență. Noui orizonturi, noi perspective se deschid înaintea naționalei. Personalitatea politică a statului român, fiindu-astăzi pe deplinu completată, suntemu în ajunul de a intra în familiile statelor suverane și independente ale Europei. Ei bine! a disu d. Esarcu, măsuri intristă profundi cindu, în asemenea momente, nu s-ar ivi în mediul nostru nici o idee grava, nu s-ar produce în sinul naționalei nici o impulsivă fecundă și generoasă.

Pana acumu nu s-au vediutu coincidându cu marele faptu alu proclamării independenții, decat manifestațiunile de bucurie ale populației, insocote de stăguri, musici și tortie. Sunt naturale și legitime aceste manifestații; și înse de dorit, că nouă fază politică, în care intra Statul român, se face să se nasce, în sinul nostru, și alte idei, se producă și altfel de manifestații, cari se destepă viu conștiința națională și să chiaze cătăru o viață mai demnă, mai nobila, mai virilă și mai independentă.

Sub astă punctu de vedere, bioului Atheneului nu pote de cată să exprimă gratitudinea sa a celor omeni politici marcanti, alu caroru nume se vede figurându pe programul conferințelor noastre publice și cari s-au asociat cu ideia Atheneului, că se-i dă prestigiul numelui și autoritatea talentului lor. Aci d. Esarcu exprimă speranța, că asemenea nobili exemple voru fi mai numeroase și că, imitându cele ce se facu în tările culte, omeni noștri politici voru veni, mai desu, în templele senine ale artei, unde inteligență și animă, în prezentă Adeverului și Frumosului eterne, dobândesc acele obiceiuri de elevație și demnitate, pe care le transpărta în urma în actele vieții practice. D. Esarcu se adresă în urma cătăru jumătatea instruită și o invită să între cu taria și convicția în curențul ce va impinge societatea noastră cătăru regenerarea să intelectuală și morală, preparandu astfelui adeveratul regenerare socială și politică a statului român; și invita să dă concursul său devotat atâtui instituțiunii Atheneului catu și instituțiunilor, cari au esită dintr-ensu.

Divers.

(Parastasul pentru Catarina de Mocioni.) Cetimă în „Familia“: În catedrală din Caransebeșiu s-a tenuță la 3 Februarie parastasul pentru ilustră repausata Catarina de Mocioni, celebrându însuși Prea Sfânta parintele episcopal Ioan Popasu, carele — după îndeplinirea ceremoniei funebrale — roști și o cuvenită acomodată. La acestu actu tristu participă unu publicu numerosu.

— (Casu de moarte.) Dela Albă-Iuliă primim următorul tristu anunciu: Ioanu Piposiu, comis suprem în pensiune, în numele său și a copiilor Cornelius, Emilia maritata Munteanu, Eufemia, Ioanu și Aureliu, și a nepoților Emilia Munteanu, — vedova perceptoare Elisă Nemesiu nasc. Piposiu în numele ei și a copiilor Emilia maritata Nicola, Eduardu și Aureliu, și a nepoților Enea, Emilia, Sabinu, Corneliu, Maria și Basiliu Nicola, — Petru Piposiu, jude la tablă regescă, în numele său și a copiilor Eugeniu și Claudiu, — Victoru Piposiu, consiliariu montanu, în numele său și a copiilor Petru, Elena și Gavrilu, — Basiliu Piposiu, protopresbiter gr.-or. în numele său și a copiilor Pompiliu, Paulină, Otilia, Petru, Gliceria și Victoru, — vedova Eufemia Manu nasc. Piposiu, în numele ei și a nepoților Eufemia Catonă, cu anima franta de dorere aducă la cuposcintia, cumu-ca multă iubită lora mama, buna și strabuna Samfiră Piposiu nasc. Piso, vedova reposatului protopresbiter gr.-or. din Hondolu Petru Piposiu, după 40 ani de casatorie fericita, în alu 19-a anu alu veduvie și alu 76-a anu alu vieției, după o scurtă suferință în 9 Februarie a. c. și-a datu nobilul suflu în mană creatorului. Remasitile pamentesci se voru asiedă Marti în 12 Februarie la orele 3 p. m. în cripta familiară din Hondolu. Fia-i tineră usioră și memoria binecuvantată!

(Oficiu postal nou.) Directiunea postală din Sibiu anunță, că cu 1 Februarie a. c.

s'a înființat în comună Christian din comitatul Sibiului unu oficiu postal nou, care va spedă scriitori și va sustine o diligentă, în legatura cu cursul cotidianu alu diligenie între Sibiu și Albă-Iuliă.

(Carnevalul.) Societatea de lectura „Iuliu“ a junimei romane dela universitatea din Clusiu va dă în 9 Martiu st. n. 1878 în sală redutei din Clusiu unu concertu declamatoricu-musical impreunat cu jocu. In sâra acăstă se va executa de către tenerii imbrăcati în costumul național jocul istoricu-român „Calusariulu“. Comitetul arangiatorul este compus din dnii: Absolonu Todea, presedinte; Gabrielu Onisoru, secretarul și din membrii: Teodoru Mihali, Alexandru Popu med., Augustinu Unguru și Vincentiu Nicora. — In Aradu se va dă în 16/28 Februarie a. c. unu balu în sală dela „Crucea alba.“ Venitul este destinat pentru alumnele pedagogicu-teologicu de acolo. — In 11/23 Februarie se va tine în hotelul „La Sore“ din Satulungu (Sacele) unu „Balu comunu“. Venitul curat este destinat pentru repararea și înfrumusețarea salei din amintitul hotelu. —

(Membrii ai pressei russesci.) In diurnalul maghiar „Közélemény“ din Pestă aflamu urmatoriu notitia scăsa din foia russescă „Russky Mir“, unde se dice: „Anglia n'are acum ce se mai caute în Bosforu. Pentru Turcia este neasemenat mai folositul a amblă după amicitia Russiei, decat se asteptă ajutorul dela Anglia. Cu privire la Austro-Ungaria dice numită foia russescă, că în Viena se află o partită cu mare influență, care vră se anexă provinție turcescă Bosnia și Herzegovina la Austria. Pentru ce dă, vreau ungurii se începă rebelul cu Russiă, candu potu se prevăda, că în acestu casu se pote intempi se pierde Transilvania? Prin acăstă s'ar rezolve de sine cestiu de recompenzare a Romaniei. In momentul, candu armatele rusă ar intră în Transilvania, s'ar intempi tocmai aceea ce s'a intemplat în Turcia, adeca naționalitate s'ar rescolă contra ungurilor. In casul acăstă romanii din Transilvania ar' urmă exemplul bulgarilor și s'ar alatură toti la consangenii lor. Romanii din Transilvania, cari sunt seraci și fora drepturi politice, deoarece proprietarii de pământ i-au storsu, voru consideră trupele russe și romane ce voru intră în tiéra, că pe eliberatorii lor.“ — „Russky Mir“ dice că romani din Transilvania sunt seraci. Ei bine asia este, romani Transilvaneni sunt seraci în avere, dă cu atatu mai bogati în simtieminte nobile patriotice. Astfelui au fostu ei pana acumă și astfelui voru remană și de aci înainte unu exemplu de loialitate și de patriotism. La celealte strănie spectatori ale făciei răsărescă potemă respunde numai cu unu singur cuvânt: Basarabi!

(Sosirea și primirea tramisului este ordinarul alu M. S. Regelui Umberto I în București.) In urmă intemarii din viață a Regelui Victor Emanuel — scrie „Monitorul“ — M. S. Domnitorul a tramis pe d. I. Balaceanu, agintă diplomaticu pe lengă curtea din Viena, spre a exprima M. S. Regelui Humbertu I adâncele condoleante din partea Inaltimii sale și a tierii pentru acăstă dorerosă perdere, precum și pentru a complimenta pe nouul rege cu ocazia saurii sale pe tronu. M. S. Regelui Italiei a insarcinat pe d. cavalieru Dumitru Farini, deputatul alu parlamentului italianu, a veni, în missiunea străordinară, în București, spre a areță M. S. Domnitorul Augustele sale multiamiri pentru sympathie marturite de Inaltimă sa și de tiéra întreaga pentru marele doțu ce a isbitu Italiă, precum și a înmână Suveranului Romaniei o scrisoare a M. S. Regelui Italiei. D. cavalieru Farini a sositu pentru acestu scopu Dumineca în capitala însoțită de d. marchis L. Durand de la Penne, colonelul de geniu, oficerul de ordonanță onorariu alu M. S. Regelui Italiei și d. Caneva capitanul de statu majoru italiano, și a fostu intempiat la gara de către d. directorul secretariu generalu la departementul de externe și de d. prefectul alu politiei capitalei și condusul în o trăsura a curții la casele lui Lahovari, care a binevoită a pune unu apartament la dispoziția sa. In 6 Februarie la ora 1 1/2 d. a. tramisul M. S. Regelui Humbertu I a avut onore de a fi primitu în audientia oficială de către M. S. Domnitorul. D. colonelul I. Grecenii antaiulu adjutantul lui Mariei Sale, cu două trasuri de gala ale curții, a mersu de a luat pe d. cavalieru Farini cu d-nii oficieri cari ilu însoiesc spre a-i conduce la palatul. Două plutone de gendarmi calari formau

escortă. La sosirea cortegiului gardă de onore a palatului a presentat armele și muzica a cantat. D. trămisu estraordinariu a fostu primitu în josul scării de onore de un adjutant domnescu și de un oficier de ordonanția, era în susul scării de d. Vacarescu maresialul curții și de catra casă militara a M. S. Domnitorului, după care a fostu introdus cu d-nii oficeri italiani în apartamentele unde era așteptat de d. ministru M. Cogalniceanu. D. maresialu a anunțat apoi Mariei sale pe d. cavaleru Farini, care a fostu presintat înaintimii sale de catră d. ministru secretarul de stat la departementul afacerilor străine și a remisul M. S. Domnitorului scrierea M. S. Regelui, rostindu unu cuventu, la care Mari'a s'a binevoită a responde în terminii cei mai grătiosi. În urma d-s'a a avut onoreea a prezintă Mariei Sale pe d-nii oficeri italiani, cari 'lu insoțiesc. După acăsta membrii misiunii au fostu condusi în apartamentele M. S. Dömnei, unde au fostu anunțati de maresialul curții și prezintă de ministrul de externe. Mari'a S'a Döm'n'a, incungurata de domnele curții sale, a binevoită a primi misiunea italiana în modulu celu mai grătiosu. După seversirea acestei audiente d. cavaleru Farini a fostu reconduș la Ospelulu seu cu același ceremonial, care a presidat la sosire. După recepționea la palat d. Cogalniceanu, ministrul secretarul de stat la departementul afacerilor străine, a mersu de a facutu, în numele M. S. Domnitorului, o visita dlui trămisu estraordinariu al Italiei.

(Alimentarea cardinalilor în decursul Conclavei.) Între dispozițiunile referitorie la inchiderea Conclavei se află și următoare: Se va lasă totu-deună o ferestra deschisă, prin care se va potă stăcăru cu înlesnire mancarea pentru cardinalii din Conclave. Dela anul 1513 încocă în locul acestei ferestre s'a substituit o tava de lemn cu scriptiu după modelul celor din monastiră. La prandiu „dapiferulu“ (bucatariu) fia-carui cardinalu insoțit de vr'ocativa nobili se urca pe o calăscă de gala și se duce la palatiul Conclavei. Sosindu aici, intra în bucatariele destinate pentru pregătirea prandialui cardinalilor alegatori, și cu voce înalta cere prandiu pentru stapanul său, pe care apoi cu ceremonia mare ilu duce apoi catra tavă cu scriptiul. Înainte mergu doi lacai, cari părta nescă bastone lungi cu insignele cardinalului, după densii vine camariere, apoi nobili cu capetele descoperite, maestrul de hotelu cu servietă pe umeru, și parhnicul. Lacaii ducu corfările cu victualie și lucrurile necesare pentru mese. Ajungandu la tavă de lemn cu scriptiul, „dapiferulu“ striga cu voce înalta numele stapanului său, în urmă careia se prezinta camariernu Conclavei, care ié bucatele și le duce în chilă respectivului cardinalu.

(Din istoria resbelului oriental) tiparita sub ingrijirea dlui D. Laurianu, cu colaborarea d. d. I. Manliu și D. Mironu a aparut deja fascioră a două care contine următoarele capitoare: Parlamentul turcesc; Protocolul de Londra; Constantinopol; Atitudinea poterilor: Rusia declară resbel Turciei; România: Convenție, intrarea ostirilor rusi în țără, deschiderea corpurilor legiuitorie. Abonamentul care este pentru o serie de 10 fascioare numai de 2 fl. v. a. se poate face și la Redactiunea „Gazetei Transilvaniei“.

(Diariul politico „Der Osten“) care apare odată pe săptămâna în Vienă conține în Nr. 7 următoarele articole: Revista politica; Din Bucuresci; Coramisarea unei artiste russesci de catra maghiari; Vechi'a biserică a Sofiei din Constantinopol; Resbelul; Din parlamentul angliei; Din Districtul Nasendului în Transilvania; Interne; Esterne; Mic'a chronica; Economic; Inserate. — Abonatii diariului „Osten“ primesc gratis foia beletristica „Lesestübchen“. „Der Osten“ se distinge între organele germane din Vienă prin aceea, că aperă interesele slavori și ale romanilor și costa pe trei luni impreuna cu adausulu „Lesestübchen“ numai 1 fl. 50 cr.

Postă ultima.

Mercuri în 8 Februarie avu locu o siedintă foarte importantă a Camerei romane. La interpellarea d. Sturza a respusul d. Cogalniceanu intre-unu discursu brillant, pe care 'lu vom reproduce în numerulu viitoru. D. Cogalniceanu spuse că a bia de 4 dile au inceputu a se discută preliminarie pacii. La Kazanlik s'a inchiaiatu numai armistitul

nu s'a subsemnatu basele pacii, cumu credeau chiaru multi omeni din cîi mari. Curierul multu a stepat a sositu si ne-a adus scirea, că s'a inchiaiatu armistitul. Marele imperator al Russiei a inchiaiatu armistitul în numele Russiei și alu aliatilor sei, romani și serbi. (Aplause.) O voce: Cine le-au datu mandatul se inchiaie armistitul în numele României? D. Cogalniceanu. L'au luat. (ilaritate) Trămisul guvernului i s'a respunsu ca la inchiaierea armistitului nu incapă reprezentanti deosebiti. Mai de parte dice ministrul: Am cerutu cu totă insistență se ni se recunoște dreptul de a fi reprezentati la conferintia. Niciodată România n'a insufiatu mai mare incredere Europei, că acuma, pentru că amu fostu leali chiaru catra turci. Amu fostu leali si, de către avem se triumfam vomu triumfă nu cu rodomontade, ci cu santienă causei noastre, cu lealitatea noastră. (Aplause.) Credu ca vomu fi consultati la tratarile pentru preliminarele de pace, dise d. Cogalniceanu. Am cerutu că noi se ue afiamori alaturi cu Turcia său cu Russia. Acăsta este poitică noastră, noi nu amu luat nici unu angajamentu si nici nu luam fora D-vosă. Suntemu romani si nu cunoscu in cestiune de patriotismu nimenii dreptul se fia mai romanu, decatu noi. (Aplause.)

In urmă acestoru cuvinte si după o scurtă vorbire a-dului Brătianu cameră primește in unanimitate o motiune prin care 'si esprima increderea in atitudinea guvernului.

Horă dela Plevnă.

Colo 'n Plevnă si 'n redute Diu'a, năpteală plouă,
Stau paganii mii si sute, Totu pamentu-i udu de rouă.
Stau la pânde pitulati Nu e rouă din seninu,
Că zavozi de cei turbati Ci e sange de chrestinu.
Las'sa siéda mari si mici... Las' se plōe că din nori,
Trageti horă, mei voinici! Trageti horă, rosiori!

Susu, in taberă turcescă Ecă me! din parapete
Dat'au tusea magarescă. Vine-o scrăfă că se fete
Răpcigosii cruntu tusiescu, Optu godaci si unu godacelu,
Cu ghiulele 'n noi stropescu. Totu cu ritulu de otielu.

Las' se crepe, mici si mari... Las' se fete mii de mii...
Trageti horă, mei tunari! Trageti horă, mei copii!

Josu in vale, pe campia Ne-a veni si noue odata
Basi-buzuci de casapia Di de plata si resplata,
Si cerchesi merei cumpliti Se-lu aducem la amanu
Rupu cu dintii din raniti Pe Gaziulu de Osmanu.

Las' se rupa... rupe-i-asi! Vie!... ur'a!... la Balcani!
Trageti horă, calarasi! Trageti horă, mei curcani!

Catu e negru, catu e sôră
Mórtea siéde panditóre
Si prin sianturi si prin ripi,
Si totu bate din aripi.

Las' se bata pana mani...

Trageti horă, mei romani!

(Conv. lit.) V. Alecsandri.

Ajutorie pentru raniti.

Brasovu, în Decembrie 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primește de subsemnatul dela romanii din Darștele Brasovului și trameșe principiului Dimitrie Gr. Ghică, presedintele „Cruce rosie“ la București.

Diamondi I. Manole.

Staicu Barbu 1 fl., George Cimpoca 1 fl., Alecsa Popoviciu 1 fl., Alecsa Barbu 1 fl., Ioanu Mórcasu 1 fl., Dumitru Voină 1 fl., Teodoru Fugaciu 1 fl., Ioanu Aldulea 1 fl., Barbu Aidulea 1 fl., Toma Mórcasu 1 francu, Stanu Munteanu 2 franci, Toma Radu 20 cr., George Munteanu 30 cr., Niculai Morariu 40 cr., Ioanu Pascu 20 cr., Alecsa Siuieiu 50 cr., Tom'a Munteanu 20 cr., Ioanu Cimpoca 50 cr., Ioanu Sirbu 40 cr., Ioanu Barsanu 60 cr., Ioanu Seceleanu 60 cr., George Seceleanu 50 cr., Petru Morariu 30 cr., Ioanu Seceleanu 30 cr., Ioanu Morariu 40 cr., Nicolau Irimia 10 cr., Stanu Mórcasu 10 cr., Stoică Sirbu 30 cr., Mari'a Munteanu 15 cr., Mari'a Olteanu si copii sei 1 fl. 10 cr., Petru Voină 40 cr., Dumitru Seceleanu 30 cr., Petru Sirbu 10 cr., Vasile Tamă 10 cr., Paraschivă Popoviciu 30 cr., Paraschivă Negusiu 20 cr., Marină Moldovanu 4 cr., Nicolau Bodeanu 10 cr., Christea Mórcasu 8 cr., George Bodeanu 10 cr., Ioanu Mórcasu 10 cr., Mari'a Cimpoca 15 cr., Iosifu Seceleanu 20 cr., Ioanu Barsanu, copilu 4 cr., Stanu Fugaciu 50 cr., George Olteanu 20 cr., O vedova 1 cr., Ioanu Seceleanu 5 cr., Ioanu Olteanu 50 cr., Teodoru Sirbu 50 cr., Dumitru Seceleanu 50 cr., Mari'a Barsanu 14 coti panza, George Barsanu 3 franci. Sum'a 6 franci, 20 fl. 62 cr. si 14 coti panza.

Teusiu, 27 Ianuarie 1878.

Onorata Redactiune! In urmă simtiul de fraternitate, de care suntemu animati față de frații nostri, — ce suferu pe campulu de onore — considerandu sfintienă causei, pentru care lupta, precum si aceea, cumu e de chrestinescu si de bene-venitul ajutoriulu pentru celu ce se află in suferintă in urmă raneloru ce le-a capatatu, luptandu-se cu atata gloria si devotamentu pentru inaltarea a totu ce e romanu; — asia si noi punendu in miscare miclele noastre poteri — amu adunatu din opidulu nostru

Teusiu, după cumu se vede din aci ./, inclusă lista de colecte, ce avem onore a vi-o tramite decopiată, dimpreună si cu sumă banilor de 71 fl. 60 cr. v. a., precum si 5 chilograme scame d'impreuna cu mai multe bucati de panza, bandage si altele; — adresate totu onorabilei redactiuni, rogandu-ve a-le transpune la locurile destinatii, era listă de ofrande pentru limpedirea noastră față cu marinimosii contribuenti ve rogamu se aveti bunatate a-o publică in stimatul diuariu ce redactati. Primiti s. c. l.

Stefanu Crisanu, invetitoriu.

Ofrande in bani, scame si bandage, adunate de subscrise in folosulu braviloru osteni romani raniti in luptă actuale cu Turcia din opidulu Teusiu: Gregoriu Serbu, parochu 2 fl. 50 cr., Stefanu Crisanu, docente 2 fl. 50 cr., Gregoriu Popu, proprietariu 2 fl. 50 cr., Alecsandru Popu, cantor 5 fl., Pavelu Popu, jude comunalu 5 fl., Ioanu Rosiu, proprietariu 2 fl., Munteanu Iacobu, morariu 2 fl., Stefanu Belanu (Crisnik), servitoru bisericescu 1 fl., Nicolae Bretoiu lui Dumitru, proprie 1 fl., Georgiu Crisanu Ghică, macelariu 1 fl., Georgiu Moldovanu, proprietariu 1 fl., Tisianu Iacobu 1. Parthenie 1 fl., Ioanu Ratiu 1. Nechifor, proprie 1 fl., Simionu Bogateanu, proprie 1 fl., Ioanu Cristea proprie 1 fl., Boca Ioanu, proprie 1 fl., Ioanu Lucaciu 1. Gabrila, proprie 1 fl., Grigoriu Moldovanu, curatoru 1 fl., urmatorii proprietari: Stefanu Ratiu a Onului 1 fl., Gavril Popu 1 fl., Ratiu Efremu 2 fl., Iacobu Popu 1. Gligor 1 fl., Iacobu Popu, stud, absolutu 1 fl., Ioanu Ratiu 1. Alecsandru, proprie 1 fl., Ioanu Tiusianu 1 fl., Ioanu Bescherechi 1 fl., Stefanu Popu 1 fl., Atimu Munteanu 1 fl., George Munteanu 1 fl., Bretoiu Stefa. sen. 1 fl., Febroniu Moldovanu 1 fl., Mai multi fosti grantiari 10 fl., Ratiu Iacobu 1. Tyifor 50 cr., Taglia Moldovanu 30 cr., Dumitru Bretoiu n. Ioanu Marcu 30 cr., Gabrila Timisiu 50 cr., Teodoru Belanu 50 cr., Ilie Crisanu 10 cr., Aiudeanu Constantinu 20 cr., Paraschiva Garbea 20 cr., Iacobu Lazaru 40 cr., Nicolae Repede, parochu 50 cr., Vasiliu Fauru 50 cr., Andrei Munteanu 50 cr., Gregoriu Belanu 50 cr., Nicolae Stanu 20 cr., Vasile Garbea 50 cr., Iacobu Munteanu (busiu) 20 cr., Flores Paraijanu 20 cr., Iac. Bretoiu 50 cr., Nic. Munteanu 20 cr., Nic. Munteanu 1. Ioanu 50 cr., Constant. Ratiu 50 cr., Ioanu Bretoiu rep. 20 cr., Gabrila Timisiu jun. 20 cr., Iacobu Moldovanu (butiu) 50 cr., Siandru Tanasie 20 cr., Ioanu Crisanu 1. Atiyu 20 cr., Ioanu Tiusianu 1. Part. 20 cr., Dumitru Munteanu 20 cr., Efremu Crisanu 30 cr., Dochită Ratiu 10 cr., Simionu Moldovanu 20 cr., Georgiu Hagia, morariu 50 cr., Ioanu Crisanu 30 cr., Todoru Munteanu 50 cr., Davidu Ionăs 1 fl., Sami Lövi si Aron Lövi 1 fl. 50 cr., Steiner 50 cr., Szekelyhidi Gergely 20 cr., Simionu Munteanu 50 cr. Sum'a 71 fl. 60 cr. v. a.

Adeca: Sieptedieci si unulu florini v. a. si 60 cr. si 5 chilograme scame dela domnele Mari'a Crisanu nascuta Papu, Saveta Ratiu maritata Popu, Dafina' Ratiu, Maria Munteanu nasc. Popu, An'a Popu, Maria Beldeanu, precum si dela Todorica Duna o camasia; dela mai multe femei din opidu benevoitorie mai multe darabe panzaria si bandage in greutate de 22 chilogr. cu scame si lada cu totu.

Teusiu, in 27 Ianuarie 1878.

Stefanu Crisanu, colectante.

Gligor Popu, colectante.

NB. Cu tramiterea ladei, in care sunt bandage si scame, d'impreuna si cu bani s'a spesatu cu totul 1 fl. 60 cr., prin urmare ramanu bani gata trameșii prin post 70 fl. v. a.

CAROLU SCHUSTER

are onore de a face prin acăsta cunoscutu, ca si luat in proprietatea s'a farmaçia (Apotheke) cu firm'a:

„LA ANGERULU PAZITORIU“

in Tîrgul graului si totu-deodata 'si permite aretă, c'a arangeat'o, cumu nu se poate mai bine, pentru a potă multumi pe onorabilulu publicu în totă direcționile sciintiei. Recomanda cu deosebire bogatulu seu depositu de specialitatile articulelor indigene, că si străine, asemenea si de celu mai bunu si finu articulu de toaleta cu preturi cele mai moderate, cu incedintiarea despre o solidă si promptă expediție.

6-6

Preturiile piatieri

in 22 Februarie n. 1878.

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre. fl. cr.
fruntea	9.80	Mazarea 6.40
midiuocu	9.30	Lintea 10.-
de diosu	9.—	Fasolea 6.10
Mestecatu	7.85	Cartofi 11.-
Secara	6.40	Sementia de inu . . . 1.34
fromosă	6.10	1 Chilo. fl. cr.
de midiuocu	6.10	Ordiulu
frumosu	5.70	Carne de vita -38
de midiuocu	5.50	" de rimotoriu -44
Ovesulu	3.10	" de berbecă -77
de midiuocu	3.—	100 Chile. fl. cr.
Porumbulu	5.60	Seu de vita prospetu 40-
Meiu	6.40	" " topitu --
Hrisca	—	Hrisca

Cursulu la burs'a de Vienă

din 22 Februarie st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.25	Oblig. rurali ungare 77.75
5% Rent'a-argintu(im-prumutu nationalu)	67.25	" " transilvane 77.75
Losurile din 1860	111.—	" " croato-slav. 84-
Actiunile bancei nation. 797.—		Argintulu in marfuri 107-
inst. de creditu 231.25		